

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Vladarski portreti i alegorije u Ticijanovom radu**". Rad ima **10 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Vladarski portreti i alegorije u Ticijanovom radu

“Ticijan sija i kroz figure i pejzaže najsvetlije među svim slikarima, kao sunce među zvezdama. I svetli sjajnije ne samo među italijanskim slikarima, nego među svima u svetu.” - G. P. Lomazzo. U toku svog dugog života Ticijan je uvek bio u središtu pažnje kritike. Decenijama je dominirao venecijanskom umetničkom scenom. Potiče iz skromne porodice službenika iz Pjeve di Kadorea, gradića u Dolomitima. Ne znamo tačan datum njegovog rođenja, jer je čitavog života davao protivrečne podatke, želeći da se veruje da je stariji nego što jeste. Umro je od kuge 27. avgusta 1576. godine. Sahranjen je sledećeg dana u crkvi Santa Marija Gloriosa dei Frari. Po nekim izvorima rođen je 1473. godine, po drugim 1477, a najverovatnije između 1488. i 1490. Ervin Panovski je mišljenja da je Ticijan Večeli rođen u prvoj polovini devedesetih, tačnije 1482. godine i da je, prema tome, bio u ranim devedesetim kada je umro.

U pismu Filipu II od 1. avgusta 1571, u kojem ga obaveštava o obavezi plaćanja, opisuje sebe kao kraljevog slugu, tada u 95 godini života.

Ticijan i njegov brat Frančesko su bili prvi slikari u porodici Večeli. Njegov dar za slikarstvo se manifestovao od najranijih dana. Poslat je u Veneciju još kao dete od desetak godina da uči kod slikara i mozaičara Sebastjana Cukata. Kasnije prelazi u atelje Đentila Belinija, pa kod mlađeg brata Đovanija, gde se upoznaje sa Palmeom Vekijom.

Na prelazu vekova, za vreme Ticijanovog učenja i najranijih nezavisnih radova, značajne promene su uzele maha u venecijanskoj umetnosti. Leonardo je posetio Italiju 1500. godine, a Direrov dolazak 1505. u Veneciju i njegov “relalistični ekspresionizam” je stimulisao ukus za severnjačku umetnost, iako je ona već imala uticaja preko flamanskih i nemačkih slika u venecijanskim kolekcijama.

Ticijan se pridružuje 1508. godine Đorđoneu na dekoraciji fasade Fondacije Tedeski, koja je predstavljala centar nemačkih trgovaca u Veneciji. Priroda njihovog odnosa je vrlo jasna i nema sumnje da su osnovni elementi Ticijanovog stila posledica starijeg majstora. Mladalački radovi nisu nađeni pre 1505, kada je Đorđoneov stil već bio prihvaćen. Ticijan je tada bio bliži svom učitelju Đovaniju Beliniju, ali je razvio i sopstvenu individualnost. Najvažnije što je naučio od Đorđonea je klasična forma i ideal klasične discipline.

Naturalizam je bio očigledan činilac u venecijanskom klasičnom stilu. Portreti reflektuju šire stavove koje je Ticijan usvojio tih godina. Sredinom dvadesetih osećaj za važnost forme i njegova moć deskripcije se širi i pojavljuje u veličanstvenom portretu Federika Gonzage, vojvode od Mantove. Izrađen između 1523. i 1525. godine, tokom jednog od umetnikovih boravaka u Mantovi, portret je dokaz pobeđe onoga što bi bilo najviši priznati kvalitet Ticijanovih portreta i najvažniji razlog uspeha u visokom društvu.

Portret Federika Gonzage je početak velike Ticijanove produkcije narednih godina. Markiz je predstavljen u mirnoj eleganciji sa dubokim osećanjem za društvenu važnost, koji obećava i uživa u zadovoljstvima, ali ne bez osećanja odgovornosti. Atmosferi svečanog portreta dodat je i pas, koji unosi trenutak dirljive stvarnosti.

...

----- **OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----www.maturskiradovi.net
MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com**